

Posztpetőfi Sándor

BARGUZINI VERSEK

Újrakezdés

kezdjük talán előlről –
mondotta a felőrölt
mondotta a félőrült –
életem kész horror volt.

kezdjük talán felülről –
mondotta a Világúr
mondotta az örök csend
és egy priccs fenn megreccsent.

kezdjük talán alulról –
ahogy jöttünk. hazulról.
ahogy sírban találtak
s nevet adtak halálnak.

de inkább ne. ne kezdjük.
jobb ha vitát rekesztjük.
jobb ha ezt nem firtatjuk –
anyám tyúkja: fiastyúk!

csak egy dolog világos
hogy ez itt nem Világos.
hogy e helyhez nincs közöm
bárha csontig vetközöm.

Rudabánya – Barguzin
álomfejtő nagyüzem!
bár egész nap zakatol
nem éri magát utol.

elég volt e rémálom
ahogy magam darálom
innen s túl az Urálon
népnemzeti Hurálon.

szívemben nem harag volt
csak valami „elégvolt”
csak valami „elinnen” –
létkérdésre szelíd „nem”.

Utolsó vers Barguzinból

nem érdekel igazából
hová űznek e hazából
hová űznek meddig nyúznak
siettetnek sarkantyúznak

nem is az hogy maradnék még
mint e furcsa maradéknép
maradnék is – csak látványnak
földön égi maradványnak

nem érdekel igazából
ki az orvos ki az ápolit –
leng a lélek leng az inga
Barguzinból Barguzinba

tudd meg hogyha engem várnál
nem estem el Segesvárnál
nem estem el mégsem élek
halottként is hazatérek

KÖZREADJA SZILÁGYI ÁKOS